

РЕШЕНИЕ

№ 10203

гр. София, 24.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 12.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **285** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл. 40 от Закона достъп до обществена информация /ЗДОИ/.
Образувано е на основание постъпила жалба от Сдружение „АРТИСТАУТОР“, [населено място] срещу Решение №1/27.11.2024 г. на Изпълнителния директор на Фондация „Култура П.“, [населено място], издадено по реда на ЗДОИ. Според оспорващия в производството са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, доколкото сдружението не е било уведомено за препращане на подаденото от него заявление до Кмета на [община] на основание чл.32 ЗДОИ на фондацията. Оспорващият счита, че с оспореното решение само формално се дава достъп до поисканата от сдружението информация, тъй като посочените препратки към уебстраници са неотнормирани към поставените въпроси и не кореспондират с тяхната конкретика, тъй като липсва реално предоставен достъп до исканата информация. Ф. дължи предоставяне на достъп до поисканата информация в рамките на конкретиката, която същата е поискана, и е орган, който разполага със същата. Като не е сторено това, решението се явява незаконосъобразно. По тези съображения, подробно мотивирани, се иска отмяната му. Претендира се присъждане на разноски.
Ответникът – Изпълнителния директор на Фондация „Култура П.“, [населено място], чрез процесуалния си представител адв. С. К. от САК в представен писмен отговор и в съдебно заседание оспорва жалбата като неоснователна по подробно изложени доводи. Претендират се разноски по представен списък.
По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от

образуваната административна преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Видно от доказателствата към административната преписка на 06.11.2024 г. Сдружение „АРТИСТАУТОР“, [населено място] е подало до Кмета на [община] заявление за предоставяне на достъп до обществена информация, което е получило вх. №24/ОИ-24 от същата дата. Със същото е поискан достъп до следната информация:

1) Копие от документа/ите (разрешение, заповед и/или др.), с който/които е допусната организацията на територията на [населено място] (пред Двореца на културата) и [населено място] (в Народно читалище „В. Л. - 1968"), включваща прожектирането на български класически филми в периода 29.06.2024 г. до 06.07.2024 г.;

2) Информация за финансиране на двете публични събития и в частност прожектирането на българските класически филми;

3) Кой са организаторите на прожекциите на български класически филми на двете локации?;

4) Кой български класически филми са били излъчвани на двете локации съгласно издаденото разрешение?;

5) Доклад и/или информация под друга форма, отчитаща прожектираните български филми с оглед отпуснатото финансиране и/или преотстъпен безвъзмезден достъп до тях на съответното събитие/я.

Изложено е, че сдружението е регистрирано в Министерство на културата в регистъра на сдруженията за колективно управление на права по чл.94 от ЗАПСП и притежава лиценз да представлява артистите и артистите-изпълнители, като упражнява и защитава правата им. Предвид това следи за действия, които са в техен ущърб. До него е достигнала информация, че на територията на [община] в периода от 29.05.2024 г. до 06.07.2024 г. се е провел един или повече кинофестивали или друга организация от подобен тип, в рамките на които са се излъчвали множество класически български филми с участието на артист-изпълнители, членове на сдружението. Организаторите на фестивала не са се свързали със сдружението, за да уредят отношенията си с представляваните от същото артист-изпълнители нито преди, нито след съответните публични прожекции. За да осъществи правата си, на сдружението му е необходима служебно известната на [община] обществена информация по отношение на публичните прожекции на българските класически филми.

В заявлението е посочена предпочитаната форма за предоставяне на исканата информация, а именно по електронен път на посочен електронен адрес.

С писмо изх.№24/ОИ-24-1/14.11.2024 г. на основание чл.32 от ЗДОИ Кмета на [община] е изпратил заявлението на Фондация „Култура П.". Видно от доказателствата към административната преписка, копие от писмото е посочено, че е изпратено и на заявителя, но няма данни за получаването му.

П. заявление е постъпило на електронната поща на Фондация „Култура П.“ на 18.11.2024 г. В предвидения законов срок по чл.28 ЗДОИ, на 27.11.2024 г. от Изпълнителния директор е издадено оспореното в настоящото производство Решение №1, с което по всички точки е посочено, че се предоставя достъп до поисканата информация, като са посочени сайтове, на които се намира. Видно от приложените в

тази насока доказателства, решението е изпратено на посочената от заявителя електронна поща на 02.12.2024 г.

Жалбата срещу същото е изпратена до АССГ чрез ССЕВ на 16.12.2024 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срок, от надлежна страна, адресат на индивидуален административен акт по смисъла на чл.28, ал.2 ЗДОИ, който твърди, че е неблагоприятен за нея, подлежащ на съдебен контрол по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл. 40 ЗДОИ. Доколкото се установи, че жалбоподателят е уведомен за оспореното решение на 02.12.2024 г., а жалбата е подадена на 16.12.2024 г., то следва извода, че е спазен срока по чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че жалбата е и основателна.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

На първо място съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган - Изпълнителния директор на Фондация „Култура П.“, [населено място], на когото е било препратено на основание чл.32 ЗДОИ. Противно на доводите в жалбата, съдът намира, че Фондация „Култура П.“, [населено място] е задължен субект по чл.3 ЗДОИ. Субектите, задължени за предоставянето на обществена информация, са посочени в тази разпоредба на ЗДОИ. Според ал.1 това са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Ал.2 изрично предвижда, че разпоредбите на ЗДОИ се прилагат и за достъпа до информацията, създавана и съхранявана от 1. публичноправни субекти, различни от тези по ал.1, включително публичноправните организации; 2. физически и юридически лица само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми. Според §1, т.4 ДР ЗДОИ "Публичноправна организация" е юридическо лице, за което е изпълнено някое от следните условия: а) повече от половината от приходите му за предходната бюджетна година се финансират от държавния бюджет, от бюджетите на държавното обществено осигуряване или на Националната здравноосигурителна каса, от общинските бюджети или от възложители по чл.5, ал.2, т.1 - 14 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/; б) повече от половината от членовете на неговия управителен или контролен орган се определят от възложители по чл.5, ал.2, т.1 - 14 ЗОП; в) обект е на управленски контрол от страна на възложители по чл.5, ал.2, т.1 - 14 ЗОП; управленски контрол е налице, когато едно лице може по какъвто и да е начин да упражнява доминиращо влияние върху дейността на друго лице. Както е посочено и в самото решение, Фондация „Култура П.“ е задължен субект на основание чл.3, ал.2, т.1, предл. второ, вр. §1, т.4 от ЗД на ЗДОИ.

При издаване на оспорения акт е спазена законовата форма, съгласно чл.34 ЗДОИ, вр. чл.59 АПК, доколкото волеизявлението на органа е обективизирано в изискуемото от закона решение. В същото е посочено от кого е издадено и по кое заявление, като са изложени фактическите и правни основания, мотивирали го да го издаде. Предвид

това съдът приема, че не е налице отменително основание по чл.146, т.2 АПК.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при което не е налице отменително основание и по чл.146, т.3 АПК. Вярно е, че към преписката липсват доказателства за получаване на писмото, с което заявлението е препратено за произнасяне от друг задължен субект, но това не е нарушение от категорията на съществените, което да обуслови отмяна на крайния акт. Това е така, тъй като са налице данни за изпращането на такова уведомление, като само липсват данни за получаването му. Липсата на получено уведомление за препращане на заявлението не нарушава правата на заявителя, доколкото същото не подлежи на самостоятелен съдебен контрол. Предвид това съдът приема, че правото на защита на оспорващия не е нарушено. От друга страна изпълнението на това изискване не би могло да повлияе върху крайния акт, а съществени нарушения на процесуалните правила са само тези, които ако не са били допуснати, би се стигнало до друг резултат.

Относно материалната законосъобразност съдът приема следното:

С оспореното в настоящото производство решение ответният орган е предоставил достъп до исканата обществена информация по реда на чл.26, ал.1, т.4 ЗДОИ, като по всяка от петте точки е посочил интернет сайт, на които е приел, че тази информация е налична. По т.1 е посочил сайта на Агенция по вписванията, а по останалите точки – фейсбук страницата на [община]. Така посочено в решението, съдът намира, че достъпът до поисканата информация е предоставен формално.

Формите за предоставяне на достъп до обществена информация са изброени в разпоредбата на чл.26, ал.1 ЗДОИ. В т.4 от тази разпоредба като една от тези форми е предвидено посочване на интернет адрес, където се съхраняват или са публикувани данните. В чл.27 ЗДОИ е предвидено, че органите са длъжни да се съобразят с предпочитаната форма за предоставяне на достъп до обществена информация, освен в случаите, когато: 1. за нея няма техническа възможност; 2. е свързана с необосновано увеличаване на разходите по предоставянето; 3. води до възможност за неправомерна обработка на тази информация или до нарушаване на авторски права; 4. е заявена чрез платформата за достъп до обществена информация. В ал.2 е предвидено, че в случаите по ал. 1, т. 1 - 3 достъп до информацията се предоставя във форма, която се определя от съответния орган, а в случаите по ал. 1, т. 4 - чрез публикуване на платформата за достъп до обществена информация.

Анализът на тези разпоредби води до извод, че при поискан достъп до обществена информация задълженият субект е длъжен да се съобрази с предпочитаната форма. В случая заявителят е посочил такава – писмена форма на посочена електронна поща. Следователно, за да се приеме, че е изпълнил задължението си по процесното заявление ответникът е следвало след като е преценил, че са налице предпоставките за предоставяне на достъп до исканата информация, да я предостави в посочената от заявителя форма. След като е приел, че е налице някоя от предпоставките на чл.27, ал.1 ЗДОИ за непредоставяне на информацията в исканата форма, ответникът е следвало в решението си да обоснове тези си изводи и да предостави информацията в съответствие с предвиденото в ал.2 на чл.27 ЗДОИ. След като е приел, че в хипотезата на чл.27, ал.2 ЗДОИ информацията, в обема и вида в който е поискана, е достъпна на интернет сайтове, задълженият субект е следвало в решението да посочи точния интернет адрес, на който се съхраняват или са публикувани данните, а не общо интернет страница на съответната институция или фейсбук страница, без да

конкретизира в кой раздел или подраздел се съдържа тя. Логиката и целта на разпоредбата на чл. 26, ал. 1, т. 4 ЗДОИ е да не се преповтаря информация, която може да бъде намерена на съответния интернет адрес. Същият обаче следва да бъде точен и конкретен и да предоставя пряк достъп до поисканата от заявителя информация. След като не е изпълнил това си задължение, издаденият от него акт се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен. Преписката следва да се върне на ответника за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на решението.

С оглед изхода на делото на основание чл.143, ал.1 АПК съдът намира за основателно своевременно направеното с жалбата искане за присъждане на разноски. От доказателствата по делото се установява, че сдружението е направило разноски за държавна такса в размер на 10 лева и е заплатило в брой адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева, видно от приложения договор за правна защита и съдействие. Следователно разноските му възлизат на 1010 лева, която сума Фондация „Култура П.“, [населено място] следва да бъде осъдена да му заплати.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение №1/27.11.2024 г. на Изпълнителния директор на Фондация „Култура П.“, [населено място].

ИЗПРАЩА преписката на Изпълнителния директор на Фондация „Култура П.“, [населено място] за ново произнасяне по изпратеното му от Кмета на [община] с писмо изх.№24/ОИ-24-1/14.11.2024 г., постъпило на 18.11.2024 г. заявление за достъп до обществена информация с вх. №24/ОИ-24 от 06.11.2024 г. с подател „АРТИСТАУТОР“, [населено място], съобразно дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОПРЕДЕЛЯ 14-дневен срок за произнасяне на административния орган, считано от датата на получаване на административната преписка.

ОСЪЖДА Фондация „Култура П.“, [населено място] да заплати на „АРТИСТАУТОР“, [населено място] деловодни разноски в размер на 1010 /хиляда и десет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

СЪДИЯ: